

Najstarejša ameriška delavska unija kliče delavce za borbo proti mladostni delavski organizaciji, kateri načeljuje Lewis

Washington, 25. aprila. American Federation of Labor, najstarejša ameriška delavska organizacija, ki šteje skoro štiri milijone članov, delavcev, v svojih vrstah, je napovedala boj najmlajši ameriški delavski organizaciji, Committee for Industrial Organization, kateri organizaciji načeljuje John Lewis.

American Federation of Labor je sklicala javni shod na dan 18. maja, ki se bo vršil v Cincinnati, Ohio. Namen tega shoda je določiti, kako nabrati dovolj denarja za uspešno borbo proti C. I. O.

Na javno zborovanje v Cincinnati so bili poklicani unijski uradniki 168 različnih delavskih organizacij, ki tvorijo American Federation of Labor.

Včeraj je bila pravkar končana seja izvršnega odbora American Federation of Labor, ki je bila zelo burna.

Glavno vprašanje na tej seji je bilo izključenje desetih de-

lavskih unij, ki so bile dosedaj članice American Federation of Labor. Več glavnih uradnikov unije je zahtevalo izredno konvencijo tozadevno, toda je bil predlog poražen.

Sklenilo se je pa sklicati vse uradnike lokalnih unij v federaciji in na tem zborovanju najti pota in sredstva za boj proti "upornikom delavcev," ki se zadnje čase zbirajo v Committee for Industrial Organization.

American Federation of Labor bo posegla na polje organiziranja, katero si sedaj lastijo pristaši Lewisa. Tekstilni, petrolejni in kovinski delavci pridejo na vrsto za organizacijo.

Začela se bo ogromna borba med delavci samimi. Na eni strani je American Federation of Labor, na drugi pa Committee for Industrial Organization. Koliko bo imel delavec koristi od te delavske borbe, bomo kmalu videli. Na vsak način je pa potrebno, da naši delavci pazno sledijo tej borbi.

Rožice, seveda!

Washington, 25. aprila. Tekom debate v senatni zbornici kongresa se je včeraj dogajalo, da dobiva predsednik najvišje sodnijske Mr. Charles Hughes, vsak teden velik šopek cvetlic, za katere plačuje zvezna vlada. To se reče, da plačujejo davkoplačevalci. Zadeva ni bila znana javnosti. Pred 45. leti je predlagal kongresman Lather iz Michigana, da se pošiljajo tedensko cvetlice najvišji sodnji. To je ostalo v navadi, ne da bi se tekom 45 let kak kongresman pritožil. Zvezno vlado je veljala ta pobrata vsak teden \$12.50. Včeraj je kongres sprejel predlog, da se preneha s pošiljanjem cvetlic najvišji sodnji. Proti ni glasoval nihče. Cvetlice so veljale zvezno vlado tekom zadnjih 45 let nekaj nad \$4.000.000. Tako, vidite, dragi državljani, se troši vaš denar.

Zanimiva tekma

Včeraj popoldne so na Pozelnikovem kegljišču kegljale žene in dekleta, ki spadajo k raznim podružnicam Slovenske Zenske Zveze v Clevelandu in okolici. Oh, to ti je bilo vriskanja in žgolenja, ko so ženske podirale kegle, ki pa včasih niso hoteli pasti, ker jih je Pozelnik menda prilimal k tlom ali pa pribil z žebli! A so bile pa druge, ki so izvršile kegljale, zlasti "Urna Nežika," ki je prišla z desetimi kličkami na tekmo. (Honest, jih je morala pokazati poročevalcu teh vrstic.) Saj jih je pa tudi rabila, kajti kadar ji je krogla sprožila iz rok, je padla (Nežika) po tleh. Številno občinstvo je imelo prav lepo zabavo, pa tudi kegljačice, in Mr. Grdina je vse to naslikal za filme, da bomo imeli za spomin!

Jeklarska družba

American Steel & Wire Co. naznanja, da bo prenesta svoje glavne urade iz Chicaga v Cleveland. Karih 600 uradnikov bo poslanih v Cleveland, ki postaja vedno večje središče jeklarske industrije.

Davey zopet kandidat?

Politični pisari v angleških časopisih pripovedujejo te dni, da bo gubernator Martin L. Davey zopet kandidat za gubernerja v prihodnjem letu. Davey je bil že dvakrat izvoljen, toda za izvolitev v lanskem letu se ima zahvaliti ogromni popularnosti predsednika Roosevelta, ki je potegnil s seboj vse demokratske kandidate. Prvotno so mislili, da bo Davey kandidiral za zveznega senatorja, toda se je ustrašil moči, ki jo uživa sedanji senator Robert J. Bulkley, zato je baje sklenil ponovno kandidirati za gubernerja. Mr. Davey je tekom svojega drugega termina ustvaril precej političnih kozlov in zgubil mnogo svojih prijateljev. Največ mu očitajo njegovi nekdanji prijatelji, da ni voditelj v svoji stranki in da ni bil kos resnemu položaju, ki je nastal radi relifa v državi Ohio.

Smrtna kosa

V soboto večer je preminul v mestni bolnišnici rojak Frank Noda, poprej Nose, star 55 let. Doma je bil od Krke na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko leta 1901. Ranjki zapuščina tu žalujočo soprogo Mary, tri sinove, Josepha, Antona in Louisa, hčer Rose, brata Josepha, sestro Mary Lenaršič, v stari domovini pa eno sestro in enega brata. Pokojni je bil član društva Slovenec št. 1 SDZ in samostojnega društva Srca Jezusovega. Pogreb se vrši v sredo zjutraj ob 3:30 iz hiše žalosti na 20300 Lindbergh Ave. v cerkev sv. Kristine pod vodstvom August F. Svetek. Bodi ranjkemu mirna ameriška zemlja. Preostali družini in sorodnikom naše globoko sožalje!

Vest iz domovine

Mrs. Ana Kovačič, 1184 E. 61st St. je dobil iz domovine žalostno vest, da je umrl njen sin Joseph Gerič, star 83 let, doma v Prekmurju. V Clevelandu zapuščina mater, očima Antona in sestri Mary. Bodi mu mirna domača zemlja!

Naši slovenski trgovci

Trgovanje v današnjih časih ni nič kaj prijetno delo. Včasih je bil trgovec možak, spoštovan in sploh najbolj ugledna oseba v naselbini, danes je pa trgovec v največ slučajih siromak, ki rine za svoje življenje kot vsak drug delavec.

Draginja, ki je narasla tekom zadnjih dveh let je popolnoma spremenila položaj našega slovenskega trgovca. Tisoče naših gospodinj, očetov in drugih odjemalcev v slovenskih trgovinah živo občuti draginjo.

Toda ali ste pošteno prepričani, da je slovenski trgovec odgovoren in kriv za draginjo in visoke cene? Nikdar ne! Slovenski trgovec kupuje svoje blago na javni tržnici in mora plačati cene, kakor se zahtevajo od njega.

Cene dražijo raketirji, prodajalci na debelo, ki privijejo cene v vsakem slučaju, kadar se delavcu nekoliko zviša njegova plača. Mali trgovec, ki je potreben med nami, ni kriv za visokost cen. Tistih par centov, ki jih dobi od prodaje blaga, mu lahko vsaka gospodinja in družinski oče privoščijo.

Zadnje tedne smo slišali mnogo pritožb od strani trgovcev, kako jih odjemalci šikanirajo, češ, da so cene tako visoke. Pravično in pošteno lahko napišemo, da naši trgovci ne navijajo cen, niso predragi in niti odgovorni za cene. Visoke cene povzročajo velekapitalisti in milijonarke tvrdke, ne pa naši trgovci, ki trdo delajo po 12 do 16 ur na dan, da vam postrežejo.

Slovenska trgovina v Clevelandu je bila leta nazaj bolj obširna kot je danes. Da imamo danes manj trgovcev je vzrok program proslav naših društev, in vsi ti plakati, knjižice in programi so napolnjeni z oglasi slovenskih trgovcev, ki darujejo svoj narodni davek narodu, od katerega živijo.

Mi računamo, da naši ljudje donajajo letno tujim trgovinam nad dva milijona dolarjev. To je mrtev narodni denar in premoženje, od katerega naš narod nima nikdar dobička, niti centa ne!

In naše gospodinje in družinski očetje se ne drznejo kicati in protestirati v tujih trgovinah, dočim morajo naši lastni slovenski trgovci preslišati vsak dan marsikako pikro besedo radi cen! Ni čuda, da so mnogi trgovci že izjavili, da opustijo trgovine, ker se mnogokrat počutijo kot hlapeci radi neopravičenih napadov od strani oseb, ki ne pomislijo, kar povedo in dolžijo našega trgovca po krivici.

Pomagajmo našim trgovcem, podpirajmo jih. Vi in mi smo prepričani, da naši ljudje ne navijajo cen, da imajo dobro blago, da podpirajo svoj narod ob vsaki priliki. Kupujemo pri domačih ljudeh, zavedajmo se kot značajni sinovi svojega naroda, pustimo tujce, da se sami podpirajo! Ne nosite denarja v mesto tujcem, trgujte z domačini, in naše družine, naša društva, naše šole, cerkve in narodni domovi, vsi bomo imeli korist in napredek. Ali ni res tako?

Naši slovenski trgovci nimajo svojih trgovin za staro šaro in blago, ki je navidez ceno, toda brez vrednosti. Plačajte n. pr. pri tujcu za čevlje \$2.75, pa boste v par tednih bosji. Plačajte pri našem trgovcu par kvdrov več, pa boste imeli obuvale za vse leto. Enkrat kupite za \$3.50, ali pa dvakrat po \$2.75, potem pa preračunajte, če ste na zgubi ali dobičku.

Poleg vsega tega pa vprašajte naše predsednike, tajnike, blagajnike in ostale uradnike in članstvo naših društev, koliko tisočev dolarjev prispevajo slo-

venski trgovci za naša društva vsako leto!

Po oknih vidite slovenske plakate, na veselicah dobivate lične programe proslav naših društev, in vsi ti plakati, knjižice in programi so napolnjeni z oglasi slovenskih trgovcev, ki darujejo svoj narodni davek narodu, od katerega živijo.

Mi računamo, da naši ljudje donajajo letno tujim trgovinam nad dva milijona dolarjev. To je mrtev narodni denar in premoženje, od katerega naš narod nima nikdar dobička, niti centa ne!

In naše gospodinje in družinski očetje se ne drznejo kicati in protestirati v tujih trgovinah, dočim morajo naši lastni slovenski trgovci preslišati vsak dan marsikako pikro besedo radi cen! Ni čuda, da so mnogi trgovci že izjavili, da opustijo trgovine, ker se mnogokrat počutijo kot hlapeci radi neopravičenih napadov od strani oseb, ki ne pomislijo, kar povedo in dolžijo našega trgovca po krivici.

Pomagajmo našim trgovcem, podpirajmo jih. Vi in mi smo prepričani, da naši ljudje ne navijajo cen, da imajo dobro blago, da podpirajo svoj narod ob vsaki priliki. Kupujemo pri domačih ljudeh, zavedajmo se kot značajni sinovi svojega naroda, pustimo tujce, da se sami podpirajo! Ne nosite denarja v mesto tujcem, trgujte z domačini, in naše družine, naša društva, naše šole, cerkve in narodni domovi, vsi bomo imeli korist in napredek. Ali ni res tako?

Pametna ženska

Omaha, Nebraska, 23. aprila. 67 let stara Mrs. Carl D. Gray, soproga predsednika Union Pacific železnice, je dobila včeraj naslov "ameriška mati" od The American Foundation Society. Ta častni naslov ji je bil podeljen radi njegovega vzglednega življenja. Mrs. Gray je mati sedmih otrok, babica osmih otrok in prababica treh otrok. Glede življenja modernih žensk in deklet se je izjavila: "Moderne ženske in dekleta danes vse preveč kadijo in pijejo. Nemogoče mi je misliti, kako naj današnje ženske in dekleta vzgajajo otroke in vodijo gospodinjstvo, ko več kot pol svojega časa porabijo za cigarete in "cocktaile." Vse svoje življenje, odkar sem se poročila, sem skušala biti vzgledna mati, in moj največji ponos so moji otroci, ki so vredni člani človeške družbe." Njeno največje veselje je pripraviti dobro kosilo in večerjo za moža in otroke, imeti dobro zabavo doma in paziti, da je hiša čista. Poleg tega podpira Mrs. Gray 400 sirotnih dečkonj, katerim je prava mati.

Novorojenec umrl

Družini Edward in Edith Salomon, 1152 E. 63rd St. je umrl novorojenec v Glenville bolnišnici, kjer se nahaja mati na potu okrevanja. Pogreb se vrši danes popoldne pod vodstvom Jos. Žele in Sinovi pogrebnega zavoda. Iskreno sožalje staršem!

Županski kandidat

Mr. Felix Matia je še vedno najbolj močni demokratski županski kandidat v Clevelandu, dasi se vodstvo stranke še ni odločilo, koga bo podpiralo pri prihodnjih volitvah. Mr. Matia je rodom Poljak, in je sedaj član volivne komisije. Polje za kandidate je seveda še vedno široko odprto, toda Mr. Matia ima za seboj slovanske volivce, ki imajo v Clevelandu 150,000 glasov. Med drugimi demokratskimi kandidati je zlasti močan tudi Mr. O'Donnell, bivši profesor na katoliški John Carroll univerzi, ki že deluje z živahno kampanjo za izvolitev.

Delo, žena in revolver

Daniel Capani, ki živi na 11340 Dove Ave., je včeraj prišel precej pijan domov. Mož je že eno leto brez dela, toda ne radi pomanjkanja dela, pač pa radi lenobe. Ko je včeraj prišel domov, je začel zmerjati svojo ženo, ki mu je pa povedala nekaj bridke resnice, nakar je potegnil Italijan revolver iz žepa in začel streljati na ženo, katero je nevarno ranil. Sestra njegove žene je prihitela, ko je slišala strel, in podivjanec je streljal tudi na njo, toda je ni zadel. Po streljanju je bedak pobegnil in ga sedaj išče policija.

Zlate poroke

Nič manj kot 156 zakonskih parov je letos že obhajalo zlate poroke v Clevelandu. 2,780 srebrnih porok smo že imeli letos.

Miss Telich v bolnici

S Svetkovo ambulanco je bila odpeljana v Glenville bolnico Miss Irma Telich, 64 E. 21th St. Podvreči se bo morala operaciji. Nahaja se v sobi št. 308.

Iskrena zahvala!

Skoro 100 naročnikov se je zglasilo v našem uradu pretekli teden ali pa pri naših zastopnikih. Vsi so povedali, da dolgujejo za naročnino, katero so s prijaznim nasmehom na licih poravnali, nekateri za eno leto, drugi za dve leti, zopet nekateri za tri leta, in eden je celo plačal za štiri leta. Mi smo vselej trdili, da so naši ljudje poštenjaki. In naši naročniki tudi dobro vedo, da smo jim pošteno pošiljali dnevnik vseskozi v najbolj težkih časih, ko je trda hodila za denar. Mi smo zaupali našim ljudem, in nismo bili razočarani. Naši naročniki so poštenjaki. Priporočamo se še drugim, da poravnajo svoje dolgovce. Saj ne silimo nikogar, toda kdorkoli more, naj poravna. Pionirski slovenski časopis kot je "Ameriška Domovina" vam je gotovo potreben v vaši hiši. In iskrena hvala vsem našim prijateljem!

Uro je izgubil

Rojak John Hočevar, 5432 Lake Court, ki se nahaja sedaj v bolnici je prejšnji teden pustil svojo uro v St. Clair kopaljšču. Prosi, da bi uro vrnil, če jo je kdo slučajno našel.

Končan štrajk

Štrajk prodajalcev pri A. Kirtz Co. je končan. Unija je priznana. Več Slovencev in Hrvatov je tam uslužbenih.

Važna seja

Podružnica št. 49 S. Z. Z. ima danes v pondeljek 26. aprila zelo važno sejo v Schneiderjevih prostorih na Bliss Rd.

V Fordovi tovarni v Californiji je nastal prvi štrajk, katerega so pa že tekom dveh dni poravnali s koncesijami za unijo

Richmond, Cal., 25. aprila. Med unijo in kompanijskimi uradniki tukajšnje Fordove tovarne je prišlo včeraj do poravnave glede štrajka, ki se je začel zadnji petek.

Unijski uradniki so se izjavili, da je kompanija obljubila, da ne bo nikogar preganjala radi unijske aktivnosti, da bo priznala senioritetne pravice. Z delom se bo začelo v pondeljek.

Richmond, Cal., 25. aprila. 1.200 delavcev v Ford tovarni v tem mestu je začelo včeraj s sedečim štrajkom. Fordova tovarna v tem mestu je največja delavnica za avtomobile ob obali Pacifika.

600 delavcev je pravzaprav obsedelo v tovarni, dočim je ostalih 600 obljubilo, da se vrnejo jutri in zamenjajo svoje tovariše pri sedečem štrajku. To je prvi slučaj, da se delavci zamenjajo pri sedečem štrajku.

Državna postavodajca države Californije je pred nekaj tedni sprejela postavo, glasom katere so sedeči štrajki v Californiji prepovedani. Kaj bodo naredile državne oblasti v tem slučaju, je nemogoče povedati.

Delavci so zaklenili vrata, ki vodijo v tovarno in so pregnali tudi ravnatelja tovarne iz prostorov, rekoč mu, da naj ostane izven tovarne toliko časa, dokler ne bo priznal njih zahtev.

Frank Slabey, ki je vodja štrajka in eden izmed izvršiteljskih uradnikov United Automobile Workers of America, je izjavil včeraj, da ostanejo delavci toliko časa v tovarni, dokler ravnateljstvo ne ugoditi njih zahtevam.

Zahteve delavcev so: 1. Kompanija mora priznati senioritetne pravice delavcev.

2. Unija avtomobilskih delavcev mora biti priznana kot edina zastopnica delavcev v vseh pogajanjih s kompanijo.

3. Nihče ne sme biti odvoljen od dela v tovarni radi boleznih ali radi poškodb, ki jih je dobil v tovarni.

Kot so se izjavili unijski uradniki je 80 odstotkov vseh delavcev v tovarni organiziranih v United Automobile Workers uniji. Ravnateljstvo tovarne pa trdi, da ne pripada niti 20 odstotkov delavcev v unijo.

Glavna pritožba delavcev je trditve unijskih uradnikov, ki pravijo, da je kompanija imela navado stare delavce odslavljanje in jih nadomeščati z novimi močmi, ki so dobivali manjšo plačo.

Štrajkarji so dobili povelje od unije, da morajo paziti, da ne nastane v tovarni ogenj, nadalje da dnevno temeljito očistijo tovarno in da prevladuje popoln red. Nobene opojne pijače se ne sme prinesiti v tovarno.

Pijani vozniki

Pijani vozniki avtomobilov v Clevelandu so odgovorni za 59 odstotkov vseh nesreč z avtomobili v Clevelandu. Koroner dr. Gerber pravi, da avtomobilisti, ki so pijani, ubijajo vedno več ljudi. Lansko leto so avtomobili ubili od 1. januarja do 15. aprila 56 oseb, letos je pa bilo ubitih v istem času v Clevelandu že 79 oseb od avtomobilov. Ubijalci so predvsem mladi ljudje, ki se napijejo v gostilnah in divjajo po ulicah, ne da bi se zmenili za varnost ljudi. 71 oseb je bilo letos v Clevelandu ubitih po voznikih avtomobilov, ki so stari od 18 do 25 let, dočim so starejši avtomobilisti ubili le 8 ljudi.

Smrtna kosa

V nedeljo je preminul Frank Povunčec, vdovec, star 50 let, stanujoč na 1365 E. 41st St. Pobrala ga je pljučnica. Ranjki je stanoval pri družini John Rusa. Soproga mu je umrla leta 1931. Doma je bil iz sela Ruševac, kotar Velika Gorica. Opravljal je težka dela v jeklarni. Zapuščina sina Boltezarja in hčer Ano. Hčerka je v oskrbi Mr. in Mrs. Matije Urankar od časa, ko ji je mati umrla. Pokojni je bil član društva sv. Pavla št. 10 HKZ. Pogreb se vrši v sredo zjutraj ob 10. uri v cerkev sv. Pavla na 40. cesti pod vodstvom A. Grdina in Sinovi. Bodi ranjkemu lahka ameriška zemlja!

Bivši šerif umrl

Dobro poznani bivši šerif v Lake county, Ohio, kjer je stotnik naših slovenskih farmerjev, Thomas Kilcawley je umrl preteklo soboto. Star je bil 62 let in se je približno 40 let udeleževal v politiki.

Novi državljani

Pretekli petek se je vršilo zaslišanje na zvezni sodnji za ameriško državljanstvo. Sledenci naši prijatelji so postali ameriški državljani: Evica Sahler, Lucis Tisovec, Frank Gornik, Frances Močilnikar, Martin Šute in John Pritekel, skupaj 6 novih državljanov. V zadnjem poročilu jih je bilo izkazanih 123, danes 6, skupaj 129 novih državljanov v letu 1937. Vsem iskrene čestitke!

Smrtna kosa

Po dolgi bolezni je preminul Anton Klaus v visoki starosti 87 let. Ranjki je stanoval pri svoji hčeri na 1113 Norwood Rd. V Ameriki se je nahajal 26 let. Doma je bil iz vasi Hudikonec, fara Sv. Gregor. Tu zapuščina dve hčeri Mary Cimperman in Louise Godič, sina Franka in več drugih sorodnikov. Pogreb ranjkega se vrši v sredo zjutraj iz Frank Zrakrajšek pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Bodi ranjkemu mirna ameriška zemlja. Naše globoko sožalje vsem sorodnikom.

"Slavčki"

Prošeni ste vsi oni, ki imate vloge, da se udeležite vaje v pondeljek na domu pevovodje. V torek pa naj se vse vije zberejo ob 4. uri pop. na odru S. N. Doma, v sredo pa ves zbor ob istem času.

Zadnje streljanje

Jutri večer je zadnje streljanje Euclid Rifle kluba v dvorani naših slovenskih farmerjev. Pridite k zaključku vsi!

Ne bo vaje

Baragov zbor nima običajne pevske vaje nocoj večer. — M. Jager.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 97, Mon., April 26, 1937

Našim slovenskim avtomobilistom

Ne bo več dolgo, ko bodo župnijske in javne šole prenehale s poukom, ko bodo otroci doma, in bodo očetje in matere si zaželeli tudi nekaj počitnic. Naša slovenska navada je obiskovati ob počitnicah svoje sorodnike in prijatelje v drugih mestih in državah, in obnoviti stara prijateljstva. V takih slučajih gre seveda vsa družina z očetom in materjo, kajti avtomobilska vožnja nudi danes najboljši sport tekom vročih poletnih dnevo.

Brez dvoma je, da lastujejo naši rojaki v Zedinjenih državah do 20,000 avtomobilov, mogoče več. Če že oče ni kupil avtomobil, ga je pa sin ali pa mogoče hčerka, ko je začel ali začela delati in s svojimi prihranki kupil vozilo, da se popeljejo v prosto naravo, k prijateljem in sorodnikom. Brez dvoma je, da imajo samo Slovenci v Clevelandu do 3,000 avtomobilov in naši rojaki v sosednjih državah bodo v prihodnjih mesecih imeli mnogo veselih sestankov, ko se bodo sešli po dolgi vožnji s prijatelji in sorodniki, katerih že dolgo vrsto let niso videli.

Avtomobilski promet v Zedinjenih državah je gigantski, večji, bi rekli, kot ves avtomobilski promet v vseh državah vsega ostalega sveta. Najmanj 25,000,000 avtomobilov vozi po ameriških javnih cestah, eni za zabavo, drugi za potrebo, tretji radi trgovine. Ceste so polne avtomobilov, pa vozite kjerkoli hočete.

V takih razmerah je gotovo potrebno, da je voznik avtomobila ob vsakem času trezen in pri zdravem razumu. Saj se še najbolj opreznemu vozniku avtomobila zgodi, da mu je avto razbit na javni cesti, da so člani njegove družine poškodovani, mnogokrat ubiti in poleg tega sledijo tudi druge posledice, kot visoke kazni, ječa in javno preziranje.

Času primerno je torej, da opozorimo naše slovenske avtomobiliste tako v Clevelandu kot po ostali Ameriki, da vozijo tekem prostega časa mnogo in dosti, da obiskujejo svoje sorodnike in prijatelje v oddaljenih mestih in državah, toda predvsem naj mislijo, da je dolgo življenje mnogo boljše kot pa — nagla smrt.

Nikdar naj ne vozi avtomobil oseba, ki se je navzila alkohola, brez ozira, kako je dotična oseba zmožna voditi avtomobil. Mogoče vi ne boste povzročili nesreče, toda nekdo bo še bolj pijan, kot ste vi in bo nehote in nevede zavozil v vaš avto, ga uničil, pri tem pa poškodoval in celo ubil vas in člane vaše družine.

Pred očmi imamo stašno statistiko, ki so jo izdali avtomobilski klubi v Zedinjenih državah za lansko leto. 67,000 oseb je bilo ubitih v avtomobilskih nesrečah v letu 1936 in 421,900 je dobilo večje ali manjše poškodbe v avtnih nezgodah. To je nekaj strašnega, zlasti če pomislimo, da bi se dalo to avtomobilsko klanje preprečiti, če bi imeli pametne voznike pri avtomobilskih kolesih.

Ameriška armada se je nahajala poldrugeto leto v Franciji tekem svetovne vojne, toda tekem osemnajstih mesecev krvavega klanja na bojnem polju je bilo ubitih le 51,000 ameriških vojakov in 220,000 ranjenih. Sedaj pa primerjajte številke žrtev, katere so ameriški avtomobili ubili samo tekem lanskega leta.

Tekom zadnjih dvajsetih let so avtomobili v Ameriki ubili trikrat toliko ljudi, kot je bilo ubitih Amerikancev v vseh vojnah, odkar je bila proglašena ameriška republika, in devetkrat več je bilo ljudi ranjenih od avtomobilov kot v vseh vojnah.

To so številke, ki dajejo misliti. Kdor se vsede za volilno kolo avtomobila, in ima v avtomobilu svoje sestre, brate, očeta, mater, otroke, ta naj vedno misli, da je odgovoren pred postavo in pred Bogom za življenje ljudi, katere prevaja. Kolikokrat vidimo pijance, ki se zibljejo v avtomobilu in začnejo z vožnjo. Prej ali slej se neha taka vožnja z žalostno katastrofo.

Avtomobil je bil ustvarjen za razvedrilo, za izlete, v namenu, da hitreje pridemo iz kraja v kraj, da se bolje spoznavamo med seboj in se večkrat snidemo, ni pa bil ustvarjen za pijance in za divje vožnje.

Uživajte poletenske počitnice s svojimi avtomobili, bodite vselej opretni in trezni, nikdar ne vozite avtomobila pod vplivom alkohola, in podaljšali boste samim sebi prijetno življenje, ubili ne boste nikogar, poškodovali nobenega, in vaša vest bo mirna in zadovoljna.

Kaj pravite!

Naš councilman Toni Vehovec je rekel, da imata njegova sinova več razuma kot vsi policaji na 15. precinktu skupaj. Tone se je s tem strašno zameril varuhom postave. Morda bodo zahtevali dokazov.

Prejeli smo kartico sledeče ginljive vsebine: "To je pač sramota, da nas po časopisu tirjate za zaostalo naročnino. Zakaj pa pošiljate list, če ni plačan! Sicer pa mi ne potrebujemo vašega časopisa, ker imamo dva ameriška časopisa že zadnjih 15 let." — živijo slovenska zavest in narodnost! Još Hrvatska ni propala dok mi živimo . . .

BESEDA IZ NARODA**Euclidska politika**

Od časa do časa hočem v javnosti poročati o aktivnosti Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu. Seveda je komaj začetek, ampak smo zadovoljni, da gremo k cilju, čeprav počasi, toda sigurno.

Ne dolgo tega se je pet razcepjenih demokratskih klubov združilo ter indorsiralo ali odobrilo samo enega kandidata za župana in sicer Mr. Kenneth Simsa. Po poklicu je odvetnik.

Mr. Sims je oseba mirnega značaja, priljubljen povsod, poštenjak in odkritosrčen. On vas ne bo poznal ali hvalil samo pred volitvami ter delal obljube, kakor ima večina kandidatur navado, kot nas učije skušnje. On je mož-beseda in jaz ga osebno poznam že več kot enajst let. Večkrat sem prišel že z njim v dotiko, bodisi po poslu ali na zabavi. Njemu je vseeno, naj bo navaden delavec ali takozvani frakar. On se vam ne bo posmehoval, če ga boste pri svoji angleščini malo polomili. Mr. Sims je Rooseveltov demokrat in stoji vedno za njegovimi principi.

Apeliram na vas Slovence in Hrvate, da pristopite h klubu. Ne sramujte se pokazati svoje barve. Saj smo vendar civilizirani narod in več ko nas bo v klubu, bolj bomo upoštevani. Pokažimo, da se zanimamo za napredek naše naselbine ter skupno protestiramo proti visokim davkom, katere sedanja administracija vedno višje in višje tira. Nas nič ne vprašajo, če smo zadovoljni ali ne.

Mi zahtevamo, da bomo imeli v bodoče pri naši mestni vladi svoje zastopnike, Slovence in Hrvate, kateri nas bodo zastopali in delali postave v korist davkoplačevalcev in ne koritarjev.

Mnogo bi se dalo pisati o sedanjih vladi v naši naselbini, toda kaj to pomaga! Pred volitvami vam gradove obetajo, potem pa še bajte jemljejo. To so vam republikanci. Pa čemu bi vam to pravil, saj smo imeli skušnje, da so nam ti gospodje celo deželo zafurali. Skrajni čas je, da se zdramimo in skupno nastopimo ter protestiramo radi krivic, ki se nam gode.

Demokratska stranka nam je ravno tako potrebna kot unija v tovarni. V slogi je moč, to je že star pregovor, ki kaže: Sloga jači, nesloga tlači . . . Pribita resnica, ali ne?

Pridite in pripeljte tudi svoje žene, prijatelje in sosedne danes, 26. aprila, k naši seji v Schneiderjevo dvorano nasproti cerkve sv. Kristine na Bliss Rd. Začetek ob osmih zvečer. Članarina je tako malenkostna, samo 25 centov na leto za člana ali članico.

Zelo umestno bi bilo, da bi si tudi Slovenke ustanovile svoj klub in skupno z nami delovale. Morda vas je veliko, da se strinjate s temi mojimi vrsticami, toda v isti sapi pa pravite: I, saj bodo že brez mene odpravili! Ampak temu ne sme biti tako.

Dragi rojaki in rojakinje, mi Slovenci in Hrvati imamo odločilno besedo na volivni dan in tega se moramo zavedati. Na svidenje na seji Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu danes zvečer. Pozdrav! Chas. Lampe.

Politika in veselica

Cleveland, O.—No, saj sem vedel, da bo tako. Komaj sem oznanil, da bom mogoče jaz kandidat za councilmana, pa so mi že vdove stopile na prste. Predsednica Mrs. Julia Bokar mi je rekla takole: "Če hočeš,

da te bomo vdove volile, moraš priti na našo veselico, ki jo priredimo v soboto 1. maja v Knausovi dvorani." Ampak če bo šlo tako naprej, ne prevzajem kandidature niti za \$3,000, rajši prepustim stvar Mr. John Novaku, ki se na to razume. Ampak na veselico pa pridem in kakor sem že slišal, tudi več drugih. Na svidenje. Joe Pograjc.

Jugoslovanski radio program

Naj tukaj omenim nekaj vzrokov zakaj radio programi iz Jugoslavije potom Holandske postaje nimajo takšnega uspeha kot smo ga pričakovali in zakaj navadni radio poslušalec ne sliši katerikoli program direktno iz Evrope. Gotovo imajo mnogi Slovenci in Jugoslovani tukaj radio na "kratke valove," in bi se pričakovalo vsaj nekaj poročil o radio programu. V tem spisu hočem pokazati predvsem, da so poročila in naznanila zmotna in zato se ne strinjajo; drugič, razmere za radio promet med Ameriko in Holandsko niso ugodne.

Prvo naznanilo, ki ga je A. D. priobčila, je omenilo, da se bo program oddajal potom PCJ, Philips radio postaje, in sicer na 15,220 KC in 9500 KC. Radio PCJ na dotični večer, 7. aprila, ni oddajala programa na 15,220 KC in sploh ne rabi to dolžino valov (19.71m) ponoči. To smo gotovi, ker drugo naznanilo (A. D. 14. aprila) ne omeni, da se bo drugi program slišal na postaji PCJ, 15,220 KC. Za drugi omenjeni KC je bilo poročano nepravilno, kar radio PCJ še nikdar ni oddajala programa na 9500 KC. Najbrž se je poročalo nepravilno iz Jugoslavije. Radio PCJ, v mestu Huizen, Holand, oddaja večerne programe na 9590 KC.

Poročila o času programa se tudi ne strinjajo. A. D. je poročala, da se bo program slišal vsako sredo zvečer. Vaš bralec v Warren, O., je tudi enako razumel. In že drugi program je bil odstavljen na četrtek, ne da bi ministrsko pismo omenilo, da je prestavljen in zakaj. Nadalje A. D. poroča, da se program začne ob 7. uri. Prosveta tudi poroča, da se program začne ob 7. uri, ampak to je čista kašči čas (centralni čas), ki je eno uro kasneje kot clevelandski. Gotovo ni vse jasno.

Vaš bralec iz Warren, O., omenja, da se je program slišal na 9680 KC, ampak ne pove, če so ti valovi (9680 KC) bili oznanjeni potom radio ali če so jih samo oni preračunali od svojega radia. Bralec tudi ne pove, katera postaja je oddajala ta jugoslovanski program na 9680 KC; to bi bilo zelo važno. Če so poslušali postajo PCJ, potem je najbrž dotični radio aparat kriv in je lahko "kolesček" pokvarjen, ali celo aparat. Nobena postaja ni črtana za 9680 KC med svetovnimi radio postajami.

Najbolj smo pa gotovi, da se programi dobro ne slišijo, ker ondotnih poslušalcev poročila so tako skromna; samo pravijo "dobro slišalo," "se je slišalo," itd. Nobeden pa ne reče kaj se je slišalo, kak je bil spored programa, ali omeni kakšen dogodek itd. Mi smo tudi slišali prvi program, ki je bil oddan v sredo 7. aprila. Ampak promet in radijske razmere so bile zelo neprijetne in glasovni slabi in valoviti. Brez dvoma National Broadcasting Co. ne bi dovolila tako razpošiljati po svojem omrežju. Gotovo navadni poslušalec ne bi mogel sploh razumeti ali poslušati.

Zato pa, ker so naznanila in

poročila tako zmotna in se ne strinjajo, se ne more pričakovati, da bo navadni radio poslušalec znal najti ali dobiti radio postajo. In navadno se programi direktno iz Evrope slabo slišijo; dosti "šumenja" in "hreščanja" je, tako da navadni poslušalec, navajen čistih, dobrih glasov iz bližnjih postaj, nima potrpežljivosti niti zanimanja za "kratke valove."

Nadalje, tudi če bi ti poslušalci bili zmožni in navajeni trikov "kratkih valov," bi znašili, da promet med Holandsko in Ameriko ni ugoden za radio programe. Radio postaja PCJ oddaja svoje programe na 9590 KC in sicer ob sredah med 7. in 10. uro zvečer (clevelandski čas) in ob nedeljah od 7. do 8. zvečer. Ampak v Ameriki imamo radio postajo tudi na 9590 KC, ki je v Philadelphiji in pod klicom W3XAU. Ta postaja deluje ves dan in ves večer. Gotovo vsak ve, da se ne more slišati dve postaji naenkrat. In vsak dan proti poletju se bo postaja W3XAU bolj in bolj slišala, radio PCJ pa manj. Največ kar more radio PCJ povzročiti je, malo zabavljati naši močni ameriški postaji. (So pa gotovi dnevi kadar radio W3XAU konča pošiljati ob 7. uri zvečer, toda kdaj ni znano.)

Zadnji četrtek je bilo radio postajo W3XAU v Philadelphiji slišati prav močno skozi tri ure, in postaja PCJ niti "nagajala" ni, tako da smo skoro prepričani, da postaja PCJ ni oddajala programa ali pa vsaj da ni bilo mogoče slišati ondotne postaje v Clevelandu tisti večer. (Promet med Holandsko in Warren, O., je čisto drugo kot promet med Holandsko in Clevelandom, tako da, kar se sliši v Warren, O., iz Evrope, se lahko ne sliši prav nič v Clevelandu.)

Tako, zdaj bi se nam zdelo, da ni uspešno, ampak je upanje. Prvo, mislimo, da bi morala biti vsa poročila natančna in obilna; vsa poročila bi morala biti pravočasno objavljena. (A. D. gotovo objavlja pridno in pravočasno, ampak poročevalci bi se morali oglašiti točno.) Vsak, ki je poslušal, četudi ni slišal, bi moral sporočiti svojo srečo ali nesrečo, tako, da bi se iz obširnih poročil pronašlo kako in kaj postopati. Nadalje, drugi bi se naučili od pomot in skušenj drugih.

Najbolj važna je potrpežljivost; in če se radio postaja ne sliši enkrat, poslušalci ne smejo obupati, ampak naj drugičkrat enakomerno poslušajo radio. In če ne bo drugič sreče, potem pa tretjič in četrthit itd. Prišlo bo enkrat dobro "vreme" in se bo lahko slišalo prijetno in dobro, in bo poslušalec mnogokrat poplačan za trud. In dalje, človek se bo navadil obračati "kolesčka" svojega radia za kratke valove in bo lažje in lažje našel postaje, katere išče. Z zaključku naj omenim, da je dobro pripraviti se pel ure ali praj za dotično postajo in program, tako da boste "pripravljeni" kadar pride čas programa.

Joseph F. Zelle.

Par vrstic zaslužnemu društvu

Cleveland, O.—Nikakor ne moremo iti preko tega, da bi ne napisali v javnosti o dogodku, ki je za nas Slovence v Ameriki zgodovinski, osebno še radi tega, ker se stvar nanaša na žensko pionirsko društvo, ki je praznovalo te dni 40-letnico svojega obstanka. To društvo ima za seboj zgodovino, iz katere izhaja mnogo drugega društvenega razvoja med nami.

Dne 17. aprila namreč je praznovalo društvo Srca Marije (staro) v Clevelandu svojo 40-letnico. Ustanovljeno je bilo

21. svečana 1897. Društvo je slavnost obhajalo zelo svečano ob veliki udeležbi. Nad 300 članic je še pri društvu, med temi sta živi samo še dve ustanoviteljici in sicer Mrs. Mary John Grdina in pa Mrs. Agnes Lovšin, p. d. Burcova mati.

Ker sem bil podpisani prav tistega leta prišel v Ameriko, ko se je to društvo ustanovilo in ker sem bil ves čas zainteresiran v društveno življenje ter bil v ozki zvezi z razvojem društev in ker sem bil povabljen tudi jaz, da na banketu spregovorim nekaj besed, si štejem v dolžnost, da napišem tudi za javnost nekaj besed, da zvedo še drugi, da je bila clevelandska metropola vedno med prvimi in takega bahanja nikakor nečemo prepustiti drugim. Cleveland first!

Ker sem v popolnost mojega poročila potreboval več zgodovinskih podatkov, sem se obrnil na ustanoviteljico Mrs. Grdina in Mrs. Lovšin. Toda 40 let je dolga doba in dolga doba tudi za naše skrbne in pridne matere, pa ne moreti dosti povedati iz prvih dni društva. Povedati pa sta mi, da je društvo ustanovil Anton Klinc, ki je bil ob enem tudi ustanovitelj sedanje Ameriške Domovine, ki se je takrat nazvala Narodna beseda. Mrs. Grdina mi je povedala, da je bilo društvo ustanovljeno v dvorani na St. Clair Ave. in 31. cesti. Takrat je bila slovenska naselbina vse bliže središča mesta, odkoder smo se počasi pomikali proti vzhodu.

Oglasil sem se na domu Mrs. Lovšin, ustanoviteljice, ki ni mogla biti na praznovanju društva radi bolehnosti. Hotel sem tudi od nje kaj zvedeti o zgodovini tega društva. Mrs. Lovšin mi je takole rekla: "Veste, takrat ni nihče mislil, da bo naše društvo obstalo in to še tako dolgo. Takrat ženske nismo imele časa baviti se z društvu. Imele smo bordanje in teh vedno dovolj, da je bilo treba delati noč in dan. Po hišah ni bilo pa nobene komodnosti ali priprav, da bi si delo skrajšale in olajšale. Peči smo morale kuriti z drvmi in vodo nositi z dvorišča, otroke oskrbovati in kuhati ter prati nepretgoma. Torej kdo je imel časa misliti na društvo?"

Mrs. Lovšin je povedala golo istino. Istotako je bilo tudi z Mrs. Grdina, ki je bila tudi še šivilja in kot trgovka vedno zaposlena z delom ter vzgojo svojih številnih otrok.

Mrs. Lovšin se je počasi dvignila s stola ter šla pogledat v škrinjo, če bi našla kak zapisnik ali kako knjižico od postanka društva. Prinesla je dvojne knjižice; na eni se bere na platnicah: Pravila kanjskega ženskega podpornega društva Sv. Srca Marije, Cleveland, Ohio. Ustanovljeno 21. svečana 1897. Tisk tiskarne Glas Naroda, 109 Greenwich St., New York.

Prvi člen pravil se glasi: Ime društva: Kranjsko žensko podporno društvo Sv. Srca Marije. Člen drugi. Namen društva je gojiti medsebojno slogo, ohraniti slovensko narodnost in podpirati ude v boleznih ter v slučajih smrti skrbeti za ostale sirote. Uradni jezik je slovenski. V društvo se sprejemajo ženske in dekleta dobrega obnašanja, stare od 17 do 45 let, na duhu in telesu zdrave ter morajo biti pred sprejemom od kake družabnice vpisane.

Vseh členov pravil je 20 in so pravila primerno urejena. Vidi se, da je g. Anton Klinc vse dobro posnel od drugih, takrat že obstoječih čeških društev. Zanimiv je člen 18., ki se glasi: Glavne seje so marca, junija, septembra in decembra. Člen 20. pa pove: Ta ustanovljena pravila so bila prebrana pri rednih sejah dne 21. februarja, 21. marca in 6. aprila 1897.

Zanimiv je člen 18., ki se glasi: Glavne seje so marca, junija, septembra in decembra. Člen 20. pa pove: Ta ustanovljena pravila so bila prebrana pri rednih sejah dne 21. februarja, 21. marca in 6. aprila 1897.

Dodatek na 7. strani se glasi: Društvenice morajo biti katoličanke. Vsaka se ima udeležiti prejema sv. zakramentov o veliki noči in na dan praznika sv. Srca Marije. Otroci članic morajo obiskovati katoliške šole, če so. Seje društev ne smejo biti med sv. mašo in večernicami. Duhovniku slovenske župnije se dovoli dostop k sejam, ima besedo v verskih in npravnostnih zadevah.

Na zadnji strani platnic so pa imena ustanovnic: Marija Leskovic, Reza Fabjan, Reza Dulc, Marija Zakrajšek, Marija Bukovec, Ana Mikolič, Marija Grdina, Antonija Vovk, Neža Lušin, Frančiška Mervar, Marija Grdina II., Marija Marešič, Frančiška Hren.

Ta pravila povedo veliko. Društvo je lahko hvaležno Mrs. Agnes Lovšin, ki jih je ohranila. Mrs. Lovšin ima pa še druga pravila, tiskana leta 1922 v Ameriški Domovini, v slovenskem in angleškem jeziku.

Po sporočilu ustanovnic je prišlo to društvo z malim asesmentom, po 50c na mesec. Ko so se pa pojavili številni smrtni slučaj, so dvignile mesečni asesment na en dolar. Društvo je bilo naraslo na 600 članic, pa so ga mnoge pustile radi povečane asesmenta. Članice so vedno znale skrbeti za napredek blagajne ter je danes to društvo najbogatejše. Denar ima izposojen in v bankah. Društvena blagajna premore nad \$30,000.00, članic je pa nad 300.

Da je pri društvu uspeh, je delo društvenih uradnic, ki so zmožne in vztrajne. Mrs. Julija Brezovar je uradnica pri društvu že 30 let, dvajset let je predsednica. Mrs. Frank Perme je blagajničarka že dvajset let. Priznati moramo, da ženske v ničemer ne zaostajajo za nami moškimi. Pri tem je treba pa še pomisliti, koliko so naše ženske prejšnje čase pretrpele in pri tem varčevale in se obenem še udeleževale pri društvih. No, danes imamo po hišah razne udobnosti, da tudi ženskam ni treba več toliko garati, kar je čisto prav.

Narod je ponosen na pionirsko društvo Srca Marije in mu čestita ob njegovi 40 letnici.

Anton Grdina.

Če verjamele al' pa ne

"Jej, Marjanca, tvoj mlajši bratec je videl, ko sem te objel. Koliko naj mu dam, da bo molčal?"

"Navadno mu dajo fantje po kvodru."

"Torej je vendar umrl stari Napetnik. Ti revež ti!"

"Kakšen revež, bi rad vedel. Vedno je imel srečo, česar se je dotaknil, se mu je spremenilo v denar. Ko si je hišo zavaroval, je v enem mesecu pogorel. Nato je zavaroval samega sebe proti nezgodam in že čez teden dni si je roko zlomil. Šele pred tremi meseci je pristopil v društvo in se je zavaroval za tisoč dolarjev, zdaj je pa že umrl. No, ali ni imel vedno samo srečo?"

"Saj res, na to niti mislil nisem."

Saj ne bom povedal imena. K šornu hodita na kosilo dva urednika. Saj veste, kako so uredniki razmišljeni in pozabljivi, ko imajo vedno 65,000 stvari naenkrat v glavi in mislih.

No in eden teh urednikov je bil oni dan pri šornu, globoko zamišljen. Končno se pa predrami iz globokih misli in vpraša Martina:

"Pred pol ure sem naročil pečeno klobaso in regrat za kosilo. Ali si pozabil na moje naročilo, ali pa sem mar že pojedel?"

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikem avtoriteta K. Maza

Ubogal sem. Oblak prahu se je dvignil. Vkljub temu je zadovoljna dejala:

"Da, snažna je! Le zavij pecivo v njo!"

Končno sva prispela do osla. Ko je Čileka zagledala košare in kupe peciva, je obupana dvignila roke.

"O Allah —! O Aiša — O Fatma —! O nesreča —! Tule leži —! Pa res leži —! Ne leži vse pecivo na tleh, mnogo manjka. Kam je izginilo?"

Vprašaje me je gledala.

"Effendi, tele reči so zelo okusne, kajne?"

"Menda že."

"Rad ješ sladkarije?"

"Včasih."

"Morebiti si pa ti pojedel, kar manjka —?"

"Tisto pa ne, o dična Čileka!"

"Kam pa bi bilo izginilo? Kaj poreče moj mož —? Od vsakega kosa mu moram račun dajati!"

"Pravim, da ga nisem jaz snedel!"

"Kdo pa?"

"Osel."

"Tale moj osel —? O nesreča —! O predrznost —! Pa res misliš, da takle osel tudi slaščice žre?"

"Vsaj tale osel žre slaščice. Sam sem videl."

"Videl si?"

"Na lastne oči!"

"Glej, glej! Meni pa ni nikdar izdal, da ljubi slaščice! O ta hrič! O ta svetohlinec! Effendi, stori mi majhno uslugo!"

"Prav rad! Saj veš, da ti vse storim, kar želiš."

"Da. Zelo potrpežljiv si! Torej pa vzemi tamle svoj bič pa ga potegni temule hinavskemu oslu čez glavo, da mu bodo ušesa odletela!"

"Tega pa ne storim, o Čileka!"

"Ne? Zakaj ne?"

"Živali ne smemo mučiti."

"Kaj tebe osel briga! Saj ni tvoj!"

"Seveda ni."

"Moj je in s svojo lastnino lahko storim, kar hočem. Le udari ga!"

"Ne zameri! Tega ne bom storil. Sicer pa — ali si povedala oslu, da naj pusti slaščice pri miru?"

"Ne."

"Veliko napako si zagrešila! Misliš je, da sme žreti slaščice, ki so last njegove zapovednice. Ko spet kedaj pojdeš na pot z njim, mu pojasni, da slaščice niso za osle!"

"O, to pa lahko koj sedajle storim. In mislim, da me bo prav dobro razumel."

Pograbila je moj bič in stopila k oslu. Nezaupno jo je gledal in v skrbeh migal z ušesi.

"Kaj si storil? se je zadržala nad njim. "Veš, kaj si? Lopov, velik lopov si! Tule!"

In krepko ga je ošvrknila okrog glave.

"Požrešnež si!"

In spet je dobil izdaten udarec.

"Zahrbtnož!"

Spet je zažvižgal bič.

Toda osel menda ni bil dobro vzgojen in ni čutil posebnega spoštovanja do gospodarice. Še preden ga je bič tretjič zadel, se je bliskoma obrnil, dvignil zadnje noge in udaril po "jagodi."

Tako nagel je bil, da sem jo še komaj rešil kopit.

Hipoma jo je minila jeza. Tresla se je od strahu.

"Effendi, kaj je storil! Brcnil me je —!"

"Da."

"Hudobnež! Nehvaležnež! Ali me je zadel?"

"Mislim da ne. Čutiš bolečine?"

"Seveda! Vse moje telo je ena sama velika bula!"

"O joj! Tako veliko bulo bo težko ozdraviti!"

"Seveda! Pa le mislim, da so

šla kopita mimo. Ali ne?"

"Tudi meni se tako zdi."

"Allahu hvala! Kaj, če bi me bil zadel v prsi —! Mrtva bi bila! Ali pa v obraz —! Zobovje bi mi bil polomil! Nikdar več ne bom tepla tega divjaka."

"In prav boš storila. Saj sem ti dejal, da ga ne tepi! Pa me nisi ubogala!"

"Tako sem se prestrašila, da se vsa tresem. Ali vidiš, da se tresem?"

"Vidim."

"Drži me!"

"Je res tako hudo?"

"Zelo hudo je! Tako hudo je, da moram sestiti."

Vitka evropska dama bi se z ljubko, slikovito kretljivo spustila na tla. Čileka je sicer tudi poskusila sestiti kar moč gracijozno —! je bila pretežka. Izgubila je ravnotežje in se s toliko naglico približala materi zemlji, da sem komaj še umaknil košaro, sicer bi bila v njo sedla.

"Ah —! Hvala ti!" je dahnila.

"Sape mi zmanjkuje. Ah —! Po sapo moram!"

In dobesedno je lovila sapo.

"Poberi pecivo, kar ga je še ostalo, pa ga zdevaj v košare! In tudi sedlo popravi! Odšla bova."

Ubogal sem in vmes razmišljal, kako jo bom spravil na osla, že vstala je težko, kako pa bo v sedlo zlezla —?

Spravil sem jo na noge. Brezupno se je ozirala po prazni ravnini.

"Česa pa iščeš?"

"Stopnice."

"Stopnice —? Čemu ti bodo?"

"Potrebujem jih. Sicer ne pridem v sedlo."

"A tako —! Žal —!"

In tudi sam sem se brezupno oziral po prazni ravnini.

"Tamle, glej!" je dejala. "tamle je štor! Pelji me k njemu!"

Z velikim naporom sem jo spravil na štor in s štora v sedlo. Ubogi osel je klecnil pod silno težo, pa čutil je v udih podvojenno moč, ko je opazil, da gre proti domu.

Raztresene hiše so se pokazale na ravnini.

"Tisto je Džnibašli?" sem vprašal.

"Ne. Tisto je Mali Džnibašli. Pa tam mi stanujemo."

Prispela sva. Mimo revnih koč sva prijezdila do večje hiše. Gospa čileka je zavila na dvorišče.

Jame so bile izkopane na dvorišču in v jamah so bili sodi, polni barv. Vse je kazalo, da smo na dvorišču barvarja in peka Bošaka.

Čileka je zavpila. In ker nihče ni prišel, je zavpila še enkrat. Vrata lesene koč so se odprla, človek s ptičjim obrazom je stopil na dvorišče.

Ni imel drugega na sebi ko nekatke plavalne hlače. Pa njegova pomanjkljiva obleka me ni toliko osupnila ko barva njegove kože. Z vsemi mogočimi barvami je namreč bil mož namazan, pravi nebeški mavrici je bil podoban. Pa vkljub tej svoji pestrosti je kazal tak nedolžen obraz, kot da se taka slikarija sama po sebi razume.

Razjahal sem in radoveden čakal, kaj bo.

"Sičirda, prinesi mi mojo lestvo!" je zapovedala gospodarica.

Torej Sičirda je bilo ime človeku s ptičjim obrazom. Beseda pomeni skakača, škorcea. No, ime se je ujemalo z njegovim obrazom.

Dostojanstveno je odkorakal v hišo in res privlekel od nekod lestvo. Pristavil jo je k oslu.

"Jagoda" je zlezla na tla.

"Kaj počenja moj mož?" je vprašala.

"Ne vem," je odgovoril mož s ptičjim obrazom in imenom.

(Dalje prihodnjic)

1937	APRIL							1937
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa		
4	5	6	7	8	9	10		
11	12	13	14	15	16	17		
18	19	20	21	22	23	24		
25	26	27	28	29	30			

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

30.—John M. Novak for Councilman Boosters Club, plesna prireditev v S. N. Domu na St. Clair Ave.

MAY

1.—Casna straža SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

7.—Klub Slovenskih vdov priredi proslavo 10-letnice v Knauzovi dvorani.

1.—Podružnica št. 49 SZZ ima materinsko proslavo in ples v šnajder dvorani na Bliss Rd.

2.—Konzert Mladinskega pevskega zbora S. D. D. v S. D. Domu na Waterloo Rd.

8.—Pevski zbor Slavčki, spevoigra "Desetnik in Sirotica," v avditoriju S. N. Doma.

9.—Podružnica št. 41 SZZ, proslava Materinskega dne in sedme obletnice obstanka.

9.—Materinska proslava mladinskega zbora Škrjančki v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

9.—Svetovidski oder: materinska proslava, v dvorani šole

sv. Vida.

9.—Mihaljevič radio koncert, v avditoriju S. N. Doma.

9.—Mladinski zbor "Črički" ima svoj piknik v Maple Gardens.

9.—Mladinski pevski zbor Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi za Materinski dan koncert v Slovenskem domu na Holmes Ave.

15.—"Kanački" priredijo spomladanski koncert v počast vsem materam v S. D. Dvorani na Prince Ave.

16.—Clevelandska federacija SNPJ, prireditev za delegacijo konvencije SNPJ v avditoriju S. N. Doma.

29., 30 in 31.—Desetletnica obstanka skupnih društev fare sv. Vida. Praznovanje na prostorih stare cerkve na Norwood in Glass.

JUNIJ

6.—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na Zornovi farmah na Bradley Rd.

6.—Piknik društva sv. Vida

št. 25 KSKJ na Pintarjevi farmi.

6.—Piknik pevskega društva Zvon na cevkvenih prostorih v Maple Gardens.

6.—Slovenska godba Bled priredi piknik na Stuski farmi.

6.—Piknik ženskega odseka Slovenske zadruge na Močilnikarjevi farmi.

6.—Piknik društva sv. Križa št. 214 KSKJ na Zornovi farmi na Bradley Rd.

13.—Piknik društva Na Jutrovem št. 477 SNPJ pri Joseph Zornu.

13.—Društvo Združeni bratje št. 26 SSPZ priredi piknik na Stuski farmi.

13.—Društvo sv. Rešnjega Telesa fare sv. Lovrenca priredi piknik v Maple Gardens.

13.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ ima piknik.

13.—Društvo Collinwoodske Slovenke SDZ ima piknik na Močilnikarjevi farmi.

20.—Svetovidski oder: očetovska proslava, v dvorani šole sv. Vida.

20.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ ima piknik na Stuski farmi.

20.—Društvo sv. Lovrenca št. 63 KSKJ obhaja 35-letnico svojega obstanka z blagoslovitvijo nove zastave.

27.—Društvo Prijatelj št. 215 SSPZ priredi piknik na Stuski farmi.

27.—Društvo Kranj priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

27.—Društvo Danica št. 34 SDZ priredi piknik na Zornovi farmi na Bradley Rd.

27.—Društvo Kranj priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

JULIJ

11.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ priredi piknik na Stuski farmi.

11.—Piknik Slovenske zadruge na Močilnikarjevi farmi.

18.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ ima prvi piknik na Zornovi farmi na Bradley Rd.

25.—Baragov dan, ogromna prireditev v Puritas Springs parku.

25.—Društvo Washington št. 32 SZZ priredi piknik na Stuski farmi.

25.—Klub Slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu priredi svoj letni piknik na Pintarjevi farmi.

AVGUST

1.—Piknik župnije Marije Vnebovzete na Močilnikarjevi farmi.

8.—Piknik združenih dru-

štev fare sv. Vida na Pintarjevi farmi.

15.—Društvo Slovenski Napredni Farmer št. 44 SDZ priredi piknik v proslavo 10-letnice obstanka pri Antonu Debevcu v Madisonu, O.

15.—Slovenska šola S. N. Doma na St. Clair Ave. ima svoj piknik na Močilnikarjevi farmi.

29.—Podružnica št. 32 SZZ praznuje 8. obletnico.

SEPTEMBER

4.—Skupna društva SSPZ, Olimpiada, tri dni, v avditoriju S. N. Doma.

11.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

25.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

OKTOBER

2.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

9.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

17.—Radnička organizacija, koncert v avditoriju S. N. D.

23.—Društvo Clairwood št. 40 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

24.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Carniola Hive št. 493 TM, ples v avditoriju S. N. Doma.

31.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

31.—Jesenski koncert pevskega društva "Zvon" v S. N. Domu na 80. cesti.

NOVEMBER

7.—25-letnica društva Kras št. 8 SDZ v Slovenskem domu na Holmes Ave.

13.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

14.—Jesenski koncert mladinskega pevskega zbora Črički v S. N. Domu na 80. cesti.

14.—Samostojni pevski zbor Zarja, opera v avditoriju S. N. Doma.

20.—Društvo Svobodomiselnice Slovenke št. 2 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

21.—Pevsko društvo Lira, koncert v avditoriju S. N. D.

27.—Variety Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

1936

JANUAR

1.—Proslava 25 letnice obstoja društva Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ obhaja 10-letnico obstanka v S. N. Domu.

DNEVNE VESTI

Ljudje naj glasujejo, kdaj se vrši vojna

Washington, 23. aprila. Včeraj je bil vgodno sprejet v poslanski zbornici predlog kongresmana Matters, ki je predlagal, da Zedinjene države ne morejo napovedati vojne, razven ako tozadevno celokupni ameriški narod najprvo odglasuje. Glasom sedanje ustave ima kongres pravico napovedati vojno. Glasom predloga kongresmana Mattersa pa bi se imela postava spremeniti v toliko, da predno se začne vojna, mora vlada dati na glasovanje državljanom, če so za vojno ali ne.

New Yorku preti velik železniški štrajk

New York, 24. aprila. Kakih 25,000 uslužbencev raznih železnic v New Yorku, kot porteri, čistilci, prodajalci vozniških listkov in uslužbenci na postajah, se je podalo te dni na štrajk. Unija je zahtevala 20 odstotkov izboljšano plačo, kar so pa železnice odkrle, ne da bi se hotele pogajati.

Židovske sirote in starci izgnani iz domov

Berlin, 24. aprila. Policija v Berlinu je izgnala sinoči stotero starih židov iz javnih zavodov in stotero otrok iz sirotišnic. Vsi so dobili povelje, da se morajo preseliti v drugo deželo ali pa dobiti privatno podporo, ker nazijska Nemčija jih ne bo več podpirala. Hitler trdi, da plačuje nemška republika letno \$3,000,000 za podporo ostarelih židov in židovskih otrok, do čim imajo židje v Nemčiji \$60,000,000 letnih dohodkov, s katerimi bi lahko podpirali svoje rojake, ne da bi povzročali breme državi. Hitler je nadalje povedal, da so židje zaslužili denar od nemškega naroda, in ne od židov in so dolžni podpirati svoje lastne ljudi.

Poljska republika name-rava izgnati vse žide

Varšava, 24. aprila. Vlada republike Poljske je sklenila izgnati iz države vse žide; kate- re je obdolžila, da izkoriščajo poljsko prebivalstvo z nezaslišano visokimi obrestmi na posojila. Najvišja sodnja poljske republike je dobila "dokaze," da so židovski podjetniki računali od 18 do 40 procentov obresti na privatna posojila. Vsi židovski uradniki v poljski republiki bodo nemudoma odpušeni od dela. Narod v splošnem je razjarjen proti židom, ki so skrivaje podpirali sovjetsko propagando.

30 let v ječi, potem bo pa deportiran

New York, 25. aprila. Salvatore Lucciano, znani Italijan, ki je bil speznano krivim, da je trgovač z belimi sužnjami, katerih je lastoval do 10,000, in od katerih je tekom 25 let svojega bivanja v Zedinjenih državah zaslužil \$2,000,000, bo deportiran, potem ko prestane kazen v ječi. Lucciano je bil obsojen v 30 let zaporu, in ko pride iz ječe, ga bodo deportirali v Italijo.

Ameriško poslanstvo v Madridu bombardirano

Madrid, 25. aprila. Nacionalistični zrakoplovci so včeraj ponočno bombardirali Madrid. Več krogel je zadelo tudi poslopje ameriškega poslanstva, v katerem se nahajajo ženske in otroci, ki so komaj pobeželi smrti. Poslopje ameriškega poslanstva je močno poškodovano. En otrok je bil ubit in več žensk ranjenih. Ameriški poslanik v Madridu je že zdavnej prejel zapustil poslopje in se nahaja sedaj v Franciji.

IZ DOMOVINE

—Na svojem idiličnem domu v Domžalah je umrl ugleden posestnik in industrijalec g. Ivan Kuralt v 64. letu svoje starosti. Pokojnik se je rodil leta 1874 v Domžalah, kjer je po očetovi smrti kot najstarejši sin l. 1900 prevzel gospodarstvo — majhen, primitiven kmetijski mlin. Kot izobren strokovnjak, marljiv, in nardarjen gospodar je pokojni Iv. Kuralt v teku let dvignil dediščino svojega očeta v vrsto modernih mlinov, ki uživa zaslužen sloves po širni naši domovini.

—V Ljubljani je umrla kot žrtev materinstva gospa Rozi Dolinar, roj. Debelak, sodnikova soproga.

MALI OGLASI

J. O. CURWOOD: Lov na ženo ROMAN

"Do smrti bom hroma," mu je rekla čez pol ure, ko se je poslavljala od nje, da bi spremljal Blacktona k njegovim železniškim delavcem. "To je moje plačilo za to, da sem izkušala biti prijazna z vami. Kakor vidim, so nekateri pisatelji strašno neznosni!"

"Ali ne bi šli z menoj takoj po obedu na majhen izprehod?" jo je vprašal.

"Prav malo verjetnosti je, da bi šla!"

"Prosim vas, Ladygray!"

"Morda se premislim. Videli bomo."

S temi besedami ga je ostavila; ko je stopila s Peggy Blacktonovo v hišo, se ni ozrla nanj. Kasneje pa, ko sta odhajala, sta videla zgoraj pri oknu, ki je zrlo na cesto proti mestu, dva obrzja in dvojico rok, ki sta jima mahali s slovo. Obedve nista mogli biti roki Peggy Blacktonove.

"Midva z Jano se pojdeva popoldne izprehajati, Blackton," je rekel Aldous. "Hotel

sem vas samo opozoriti, da ne bi skrbeli zastran naju, ako se ne bi vrnila do štirih. Ne čakajte naju. Morda si ogledava razstrelbo z vrha kakega hriba."

Blackton se je namuznil.

"Ne zamerim vam," je dejal. "Kot opazovalcu, John, se mi vidi, da boste kmalu imeli smoter, ki boste živeli zanj — ne samo upanja!"

"Nadejam se — da."

"Ko sem jaz hodil s Peggy, se ne bi bil dogovoril z njo za majhen izprehod — kakršnen bo vaš! — samo zato, da si ogledava vzbuh coyota, pa da je šlo za razstrelitev vsega Rocky - mountainskega gorovja!"

"A vi bodite tako prijazni in sporočite Mrs. Blacktonovi, da se morda ne vrneva ob štirih!"

"Ne bom pozabil. In —" Blackton je naglo pihal dim iz svoje pipice. "In, John — tetejaunski pridigar je naš neposredni sosed, da veste!"

Od tistega trenutka pa do obeda je bil John Aldous v nekem nenaravnem razpoloženju, skoro kakor da sanja. Njegovo upanje in njegova blaženost sta dosegla vrhunec. Slutil je, da pojde Jana popoldne z njim na izprehod, in čeprav se je resno trudil, da bi si dokazal nasprotno, vendar ni mogel potlačiti v sebi občutka, da utegne imeti ta dogodek zanj velik pomen. Malone vročično se je zanimal za delo Pavla Blacktona. Ko sta se malo pred poldnevom vrnila v bungalov, je šel v svojo sobo, obrišal se in se pripravil za obed.

Jana, Blackton in Peggy so ga že čakali, ko je prišel doli. Prvi pogled na Jano ga je navdal z zaupanjem. Bila je napravljena v gladko izprehajalno obleko. Priprava obeda se mu ni zdela še nikoli tako počasna kakor danes in neštetokrat se je zaitil, kako preklinja kitajskega kuharja Toma. Ena je bilo, preden so sedli k mizi, in dve, ko so vstali. Ko sta z Jano stopila iz bungalova, je bila ura četrt na tri.

"Ali pojdeva gori v hribe?" je vprašal. "Lepo bi bilo z viška gledati eksplozijo."

"Opazila sem, da ste v nekaterih stvareh zelo pozorni," je rekla Jana, kakor da ni slišala njegovega vprašanja. "Na primer — v vsem, kar se tiče kodrov, ste nedosežni. Drugače pa ste kakor slepec, John Aldous!"

"Kaj mislite s tem?" je vprašal zmeden.

"Davi sem izgubila šal, pa niste opazili. To je čisto neobičajen šal. Kupila sem ga v Kairu in ne maram, da bi mi zletel v zrak."

"Ali mislite —"

"Da. Prav gotovo sem ga izgubila v votlini. Ko smo stopili vanjo, sem ga še imela."

"Tedaj se vrhiva ponj," je ponudil. "Dovolj časa nama ostane, da se vzpneva pred razstrelbo na hrib."

Čez dvajset minut sta dospela k temni odprtini rova. Nikjer ni bilo videti žive duše. Aldous je nekaj časa po žepih iskal užgalice.

"Počakajte tu," je rekel. "Ne zamudim se niti dve minuti."

Stopil je v rov, prišel do celice in prižgal užgalico. Svetiljka je še vedno stala na praznem sodcu. Prižgal jo je in jel iskati ogrtača. Tedajci pa je začul za svojim hrbtom šum. Obrnil se je in je zagledal Jano, ki je stala v svet-

lobi leščerbo.

"Ali ga boste našli?" je Jana vprašala.

"Nimam ga še . . ."

Sklonila sta se nad kamenim tlakom in čez nekaj trenutkov je Jana radostno vzkliknila, pobiraje svoj šal. Tisti mah, ko sta se vzravnala in sta pogledala drug drugega, pa je John Aldous začutil, kako mu je mahoma zastalo srce, in Jana je prebledela kakor smrt. Celica iz kamenitih bolvanov se je zamajala; začulo se je zlovešče oddaljeno bobnenje in ko je Aldous pograbil Jano za roko ter skočil z njo proti rovu, se je bobnenje izpremenilo v oglušujoč ropot in silen puh vetra jima je udaril v obraz. Leščerba je ugasnila, vse okoli njiju se je zgrnila črna tema. Zdelo se je, da se ruši gora nad njima; sredi grmenja se je oglašil divji, obupen vzkrik iz Janinih ust. Na koncu rova nista več videla solnčne bleščave, ampak temo, neprodno temo; in iz rova so se valili oblaki prahu in skal, ki so padale v temno votlino in dvigale prah.

"John! — John Aldous!"

"Evo me, Jana! Takoj prižgeva svetiljko!"

Njegova roka je utipala leščerbo. Prižgal jo je iznova in Jana se je prišla k njemu z obrazom belim kakor lice smrti. Aldous si je dvignil leščerbo nad glavo; oba sta pogledala tja, kjer je bil nedavno šel rov. Namesto odprtine sta videla samo grmado skal. Rov je bil zasut. Tedaj sta se počasi obrnila drug proti drugemu in sta spoznala, da oba razumeta; smrt je vstajala nad njima v tem strašnem, s skalam zasutem grobu . . . Strašna smrt! Njiju ustnice niso zmogle besede, ko so se oči srečale v groznem, nemem umevanju te gotovosti.

SSmrt je plahutala nad njima . . .

XIX.

Janine blede ustnice so prve izpregovorile.

"Rov je zaprt!" je šepnila.

Njen glas je bil tuj. To ni bil Janin glas. Bil je obupen do neresničnosti in tudi v njenih očeh je bil obup, ko so nepremično strmele v njegove. Aldous ni mogel odgovoriti. Grlo mu je bilo kakor zalepljeno in kri mu je zastajala, ko je zrl Jani v mrtvaško blede lice in čital v njenem pogledu gotovost, da razume položaj. Nekaj časa se niti ni mogel ganiti; nato pa so posledice nenadnega strahu prav tako mahoma izginile, kakor so bile nastopile.

Nasmehnil se je in iztegnil roko proti njej.

"Skalovje se je usedlo in je zasulo ustje rova," je dejal, premagujoč se, da bi govoril

tako, kakor da to ničesar ne pomeni. "Držite mi svetiljko, Jana, takoj se lotim dela."

"Skalovje se je usedlo," je zamolklo ponovila za njim.

Prijela je leščerbo, gledaje ga še vedno kakor omamljena. Aldous se je z golimi rokami spravil na delo. Pet minut še ni bilo prešlo, ko je spoznal, da bi bilo nadaljevanje blaznost. Z golimi rokami ni mogel očistiti rova. A delal je vzlic temu; z zversko besnostjo je ruval skale in glinasti skril; manjše gruče je valil na stran, v večje se je upiral, da so mu pokale žile in kite na rokah. Nekaj minut se je boril kakor blazen. Sklepi so mu škrtali, ko se je sigaje pehal s kamenjem; roke, vse odrte in razrezane, so mu krvavele — in neprestano so mu bučale v glavi Blacktonove zadnje besede: danes popoldne ob štirih! — Danes popoldne ob štirih!

Naposled je zadel ob tisto, o čemer je slutil, da mora kmalu priti; ob trden zid! Bolvani, skril in zemlja so bili stlačeni, kakor da so jih namenoma zbil z batom. Nekaj trenutkov se je boril s seboj, da bi obvladal svoja čustva, preden se ozre na Jano. V njegovi glavi je vstajala obupna, živa predstava, da bije svoj poslednji boj — boj za njo. Otepal se je in si brisal z žepno rutico blato in prah z obraza. Med tem se je osvestil. Njegov bistri duh se je malone radostno vzravnal in pogledal svoji poslednji, ve-

liko borbi v lice. Nadčlovek se je vzdramil v njem. Ko je stopil k Jani, ni bilo v njegovih črtah niti sledu o kakem strahu. Neprisiljeno se je smehljaj v pošastnem svitu leščerbe.

"Teško je to delo, Jana!" Zdelo se je, da ga ne čuje, kaj pravi. In zdajci se je sklonila k njim s svetiljko.

"Roke so vam krvave, John." Bilo je prvič, da ga je tako ogovorila. Mir njenega glasu in trdna laskavost njene roke, ko se je dotaknila njegove desnice, sta mu blagodejno presunila dušo. Od njegovih iznakaženih in krvavečih rok se je ozrla nanj; to niso bile več tiste tope, brezupne oči, ki so strmele vanj pred petnajstimi minutami. Osuplost mu ni dala, da bi izpregovoril. Strahotna tišina je delala to trenutje še bolj pretresljivo.

Tedajci jima je udarilo na uho: tik-tik-tik-tik. Tikanje ure v njegovem žepu!

Ne da bi odtrgala oči od njegovega obraza, je vprašala: "Koliko je ura, John?"

"Jana —"

"Ne bojim se," je šepnila. "Danes popoldne sem se bala, a zdaj se ne bojim. Koliko je ura, John?"

"Bože moj — saj naju odkopljejo!" je vzkliknil divje. "Jana, menda ne mislite, da naju ne bi odkopali, kaj? Zakaj bi bilo nemogoče? Udor skalovja je zasul električni vod. Sklenili so, da naju od-

pojdeva k večerji."

"Četrť na štiri," je ponovila Jana; besede so ji čudno mirno prihajale z ustnic. "To pomeni —"

Napeto je čakal, kaj poreče. "Da nama je živeti še pet in štirideset minut!" je dejala.

Preden je utegnil odgovoriti, mu je potisnila leščerbo v roko in ga prijala za drugo roko z obema svojima rokama.

(Dalje pihodnjič)

Pridobivajte
člane za
S. D. Zvezo

V BLAG SPOMIN

DESETE OBLETNICE SMRTI BLAGOPOKOJNEGA OČETA

Joseph Klemenčič

ki je preminul dne 26. aprila, 1927.

Dragi in nezabni oče. Se vedno so nam na očesu solze, ko ob obletnici poklekamo na Vaš grob. Se vedno nam je temo pri sreči, ko molimo k Bogu očenaš za Vaš mirni počitek. In še vedno slišimo biti Vaše dobro srce, katero je bilo napolnjeno očetovske ljubezni do nas otrok. Ob žalostni obletnici Vam kličemo: Mir Vam bodi ob sosedščini naše nezabne mame in vaše ljubljene soproge.

Otroci.

Cleveland, O., 26. aprila, 1937.

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POŠILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke

Rabljene električne lede-
nice, prejšnja cena
\$199.50, sedaj \$99.50,
dokler jih je kaj v zalogi.

MANDEL
HARDWARE
15704 Waterloo Rd.

LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom.
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

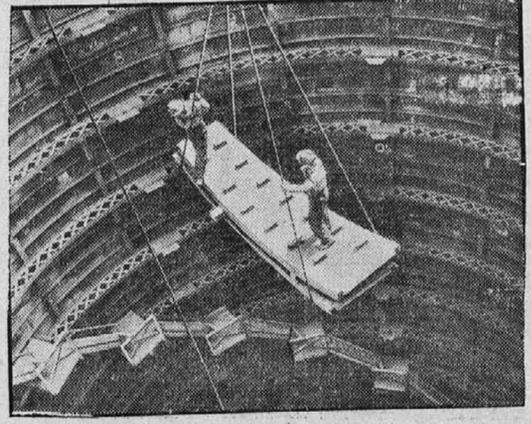
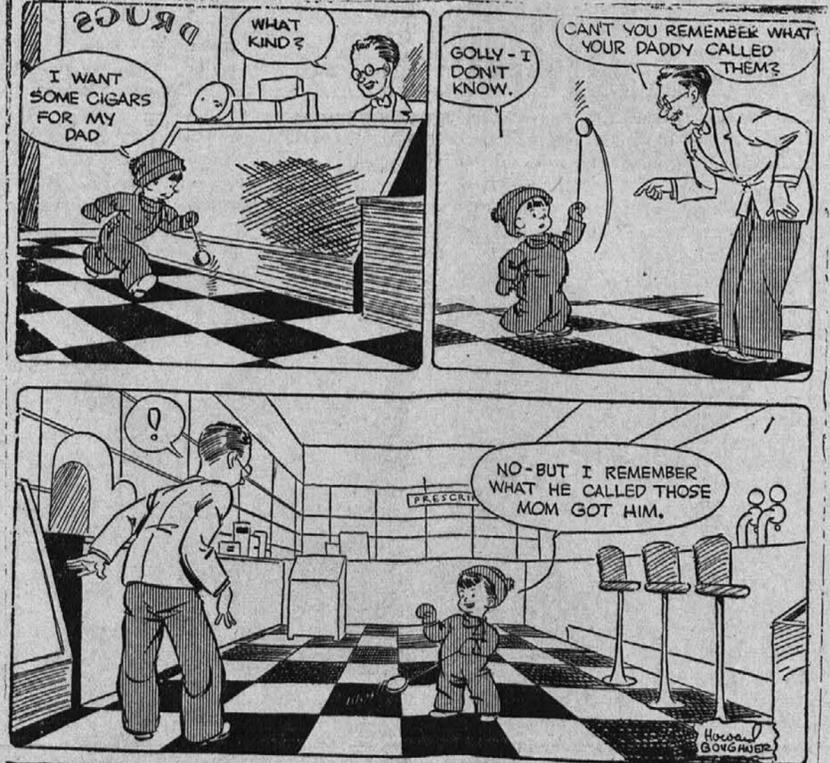
By Charity

SERVE ONE ANOTHER

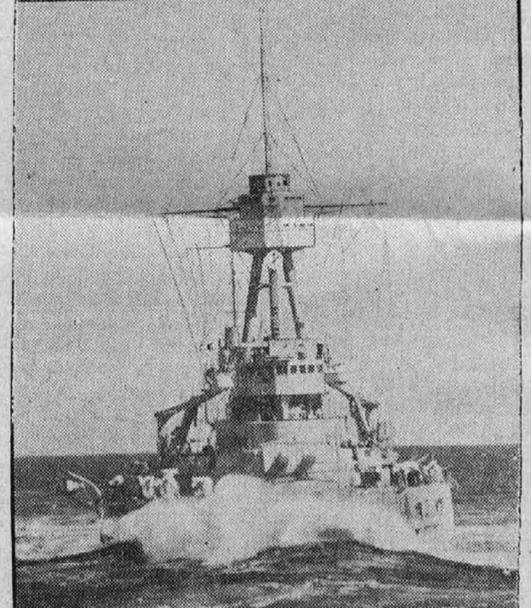
(GAL 5:13)

Give Now!

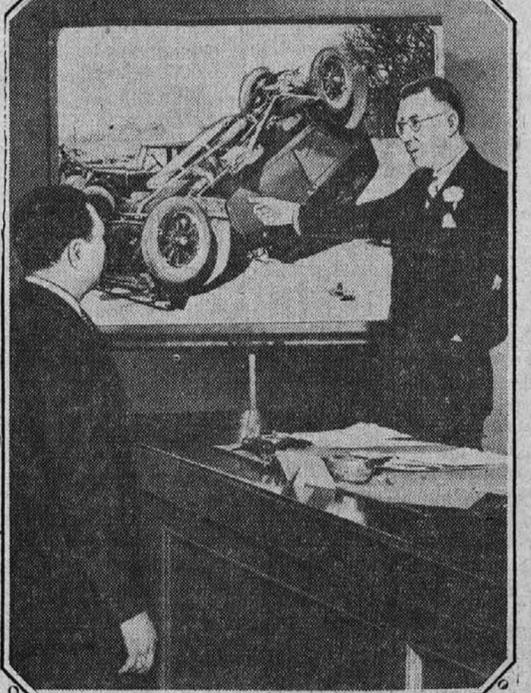
Every Catholic a Member!
CATHOLIC CHARITIES WEEK
April 25th to May 1st

Pri delu Fort Peck jez v Montani. Jez bo stal \$72,000,000 in bo največji, s zemljo zasut jez na svetu. Delajo ga WPA delavci. Umetno jezero, ki bo nastalo za jezo, bo zbiralo vodo za irigacijo v suši.

Ameriška bojna ladja New York, bo komandirana h kronanju angleškega kralja na 18. maja. Ta bojna ladja je bila poveljniška ladja mornarice Zed. držav v svetovni vojni.

Sodnije so prišle na pomoč narodni kampanji za večjo varnost na podeželskih cestah. Na sliki vidite sodnika Charlesa Newella Carnsa iz Los Angelesa, ki s sliko predčuje kršilcu prometnih postav, kaj se lahko zgodi, ako avtomobilist vozi nepravilno.